

Det tror jeg Dansk Folkeparti selv kan bekræfte, når de kommer på talerstolen.

Derfor handler det jo om, hvorvidt regeringen i det her tilfælde kan tage klar og entydig afstand fra Dansk Folkepartis opfattelse i den her sag. Det handler ikke om, hvorvidt vi mener Hamas er en terrororganisation eller ej. Det handler om, hvad det er for en regering, som kommer til at dannes efter det palæstinensiske valg.

Kl. 10.55

Det er det, der er afgørende, så derfor savner man jo lidt her, at regeringen siger fra over for det, jeg betragter som en meget, meget farlig udmelding i den her situation, som Dansk Folkeparti åbenbart opfordrer regeringen til at komme med.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Så prøver vi igen: Først og fremmest kan jeg i hvert fald ikke finde et eneste ord heri om Hamas – det er jo da i hvert fald forudsætningen. Det står der ikke noget om. Vi ved jo ikke, om Hamas nu kommer i regering. Det er der meget der tyder på, og det bliver sandsynligvis udgangspunktet for en ny palæstinensisk stat, men skylder vi så ikke os selv at se, hvad den nye regering ønsker at fremlægge? Det er jeg da helt enig i, men det betyder da ikke, at man, hvad angår den vedtagelse, der er her, som er meget fornuftig, skal afholde et parti fra at kunne være med bare for at lave et indenrigspolitisk drilleri. Det synes jeg hr. Jeppe Kofod skal holde sig for god til.

Nu skylder vi også at høre Dansk Folkepartis ordførertale. Jeg har jo ikke hørt Dansk Folkepartis ordførertale. Jeg har hørt nogle spørgsmål fra Dansk Folkeparti, som er meget naturlige, og hvor det er meget naturligt at stille spørgsmålet, hvis det er sådan, at Hamas ikke bekender sig til et demokrati: Hvad får det så af konsekvenser?

Der er hr. Jeppe Kofod da også, tror jeg, helt enig i, at vi da ikke med danske skattekroner kan finansiere en organisation, der opererer på baggrund af terror. Det er jo sådan set det, Dansk Folkeparti har sagt. Derom er vi helt enige, så lad nu være med at gøre et stort problem ud af noget, som ikke er blevet et problem endnu.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren, og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Jeppe Kofod.

Jeppe Kofod (S):

Først vil jeg gerne takke SF for initiativet til den her forespørgsel. Det er jo unægtelig på et meget interessant og relevant tidspunkt, vi diskuterer de her problemstillinger.

Når det er sagt, er det klart, at den uafklarede regeringssituation i det palæstinensiske selvstyreområde og valget i Israel til marts efterlader os i en situation af politisk ustabilitet. Derfor må diskussionen selvfølgelig have en mere principiel og overordnet karakter, hvad angår problemstillingen.

Der er ingen tvivl om, at den uløste konflikt mellem Israel og palæstinenserne er roden til mange problemer i Mellemøsten og i denne verden, både sociale, økonomiske og sikkerhedsproblemer og ikke mindst terrorisme.

En retfærdig løsning af denne konflikt vil nok udgøre det største enkeltbidrag til fred, sikkerhed og reformer i Mellemøsten samt ikke mindst mindske grundlaget for terrorisme. Netop derfor er engagementet i en løsning af konflikten fra Danmarks side, fra EU's side, fra USA's side, fra FN's side og fra mange andre aktørers side helt afgørende.

Jeg tror også, man må forstå, at kernen i konflikten jo er snart mere end 40 års ulovlig besættelse af det palæstinensiske område. Det er det, der har ført til den situation, vi har i dag, og for Socialdemokratiets vedkommende er det utrolig afgørende, at den ulovlige besættelse kommer til ophør og vi får den her tostatsløsning, hvor Israel og et nyt Palæstina kan leve i fredelig sameksistens side om side.

Men lad mig også lige slå nogle principielle overvejelser fast. Begge parter i konflikten, Israel og palæstinenserne, har jo en retfærdig sag. Det er hævet over enhver tvivl, at Israel har ret til at leve i fred og sikkerhed og uden terror inden for internationalt anerkendte grænser. Det er klart.

Lige så krystalklart er det, som jeg nævnte, at palæstinenserne har ret til leve uden den efterhånden 40 år lange ulovlige israelske besættelse af deres område.

Det er også klart, at problemet i konflikten ligger i, at begge parter refererer til deres egen retfærdige sag og til modpartens uretfærdige midler i den her sag, og det skaber en voldsspiral.

Derfor er det også så afgørende, at man støtter de kræfter på begge sider, som vil en fredelig løsning, og som vil en løsning, der bygger på gensidig respekt og anerkendelse af hinanden.